

5 i påsktiden Joh 15:10-17
Umeå stads kyrka 20160424

Ett ord som jag fastnat vid i texten är orden: *Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er.*

Tänk att vi är utvalda av Gud.

Men trots att vi är utvalda av Gud, så har jag mött människor som har haft svårigheter med sin tro. De frågar sig, kan jag verkligen få vara ett Guds barn, och så känner de efter. Men inte känns det särskilt andligt inom dem, och så är vår själafiende snabbt där och försöker att inså tvivel i hjärtat genom att säga: inte kan du vara en kristen, se bara hur fula tankar du bär på, se hur du talar illa om andra. När människor frågar oss om vår inställning till de kristna frågorna, så kanske slingrar man sig lite fejt, utan att egentligen ha röjt sin inställning. På detta sätt drivs människan in i förtvivlan och misströstan av vår själafiende, som är en mästare i att anklaga oss.

Vår text har en del att säga till oss. Jesus säger: *Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er.* Tänk, att Gud har utvalt oss med alla våra brister och svagheter. Tänk att Gud har haft en plan för oss människor. Vi alla fanns med i denna Guds plan, precis sådana som vi är.

Aposteln skriver: *Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. Han har välsignat oss med all den andliga välsignelse som genom Kristus finns i himlen, liksom han före världens skapelse har utvalt oss i honom till att stå heliga och fläckfria inför sig i kärlek.* Ef 1:4-5

Gud har alltså haft en mening med våra liv. Han ville först och främst, att vi skulle bli frälsta. Det står att Gud vill att alla människor skall bli frälsta, därför har han i det heliga dopets stund kallat oss vid namn, till att vara hans. Han utvalde oss, redan innan vi kunde göra några egna val. Nu äger vi dopets tecken i våra liv, oberoende av hur vi känner det. Vi kan säga till Gud: Tack för att du i dopets stund utvalde mig till att vara ditt barn. Hjälp mig att leva i din vilja.

Som Guds barn är vi fria. Jesus kallar oss *inte tjänare, utan vänner.* Ja så står det. Kristendomen är inte en slavtjänst. Alla dessa krav: du måste....., du måste....., du måste....., de härrör sig från vår själafiende som med sin piska försöker att driver oss människor bort från Gud. Nu har Herren Jesus Kristus gått lidandets väg till korset, han blev piskad för att vi skulle kunna få vara fria. På korset har han burit alla våra misslyckanden, synder, tvivel och otro, för att ge oss en evig förlåtelse. Vi fanns i försoningens stund med i Guds tanke om oss, våra fel och brister spikades fast i Jesu händer på korset.

När det gäller vårt andliga väl, så är allt fullbordat. Jesus sa på korset: *Det är fullbordat*. Därför får vi tacka och ta emot en full förlåtelse.

Att detta är sant, bevisas av ett skriftligt Ord som Gud lämnat oss människor i Bibeln. Där talar Gud till oss människor i alla tider. Han är trofast och ändrar sig inte. Hans ord är att lita på. I Bibelns Ord har han låtit oss få veta allt vi behöver för att vi ska bli saliga, där tröstar, lär och förmanar han oss.

Vi liknas i Bibeln vid inympade grenar, som genom dopet inympats i livsträdet Jesus och när saven får strömma in i våra liv med Guds Ande och kraft, då börjar det att spira det underbaraste bladverk och de vackraste blommorna sprider sin ljuvliga doft och när tiden är inne ger det en fullmogen frukt.

För att allt detta ska få ske i våra liv är det nödvändigt att vi lever nära källorna: ordet och sakramenten.

Jesus får då bruka oss på olika sätt för att uppenbara Guds härliga gärningar i världen. Det största av alla under, är när vi får öppnade ögon, så att vi kan se Jesus i vår medsyster och medbroder.

Så bygger tron upp en församling fylld av kärlek till Jesus och varandra. Guds löfte står slutgiltigt fast:

Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek.

Håll fast vid Jesu Ord. Det är din salighetsgrund.

Den grunden håller att leva och dö på. Det är som

Jesus har sagt: Den som kommer till mig skall jag sannerligen inte kasta ut.

Därför kan vi med frimodighet bekänna vår kristna tro